

Černá noc, černej den

Poletíme?

Mám takovej divnej pocit, jako když krysa v noci
vyleze na ulici a vidí město spící,
kde bolesti a strasti uspány jsou z milosti
a ráno zase znova samohaná kašpárkova

R: Černá noc, černej den,
jak z toho ven, jak z toho?
Černá noc, černej den,
jak z toho ven?

Zalézám zase zpátky, tam kde mě mají rádi
a ve smradlavé stoce jako doma na pohovce
skládám si slova k sobě, abych se uchránil zlobě,
a pak bavím krysí stádo tím, co má i nemá rádo

R:

A je to stále stejný, strach je náš přítel věrný,
tak duši zaprodáme, odpovědnost už nemáme,
běháme do úmoru, v kolečku za bramboru,
širitelé moru, nahoru a pak dolů

R:

A přesto někde v dálce, v neviditelné válce
se o nás perou draci, cítím to ve svém srdci,
a když natáhneš ruku, ucítíš sílu větru,
to jak ty jejich křídla mávají bez oddechu

R: